

אֶקְרִי שְׁחַת וְזֶה הֵיכַל הַשְּׁנִי נִקְרָא שְׁחַת, לְקַבֵּל שְׁמֵא דְאֶקְרִי טָמֵא
 כַּנִּגַּד הַשֵּׁם הַשְּׁנִי דִּיצֵה"ר שֶׁנִּקְרָא טָמֵא. בְּהֵיכְלָא דָּא קִיּוּמִין תְּלַת
 פְּתָחִין בְּהֵיכַל זֶה הַשְּׁנִי יֵשׁ ג' פְּתָחִים, לְתַלְתַּת סְטָרִין לְשִׁלּוּשָׁה צַדִּידִים.

הפּתח הראשון שם מענישים כל אותם שהשחיתו זרעם

פְּתָחָא קַדְמָאָה הַפְּתַח הָרֵאשׁוֹן. בֵּינָה קִיּוּמָא חָד מְמַנָּא בּו עוֹמַד
 מְמוּנָה אַחַד, עֶסְטִירִי"א שְׁמִיָּה שִׁמּו עֶסְטִירִי"א. וְכַמָּה
 אֲלֵף וְרַבָּן מְמַנָּן תְּחִלָּתֵיהּ וְכַמָּה אֲלֵפִים וְרַבּוּת מִלֵּאכֵי חִבְלָה תַּחַת
 שְׁלִיטָתוֹ, וְהֵאֵי אֵיהּ קִיּוּמָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְּמַחְבְּלֵי אֶרְחִייהוּ
 וְזֶה הַמְּמוּנָה עוֹמַד לְהַעֲנִישׁ אֶת כָּל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁחִיתִים דְּרַכְּם לְאוֹשְׁדָּא זְרַעָא עַל
 אֶרְעָא לְשַׁפּוֹךְ זֶרַע לְבַטְלָה עַל הָאָרֶץ. אוּ דְּמַפְקֵי זְרַעָא, דְּלֵא
 כְּאֶרְחָא אוּ שְׁמוּצֵאִים זֶרַע לְבַטְלָה שְׁלֵא כְּדָרְךְ כְּגוֹן בִּיאָה שְׁלֵא כְּדַרְכָּה. אוּ לְכָל
 אֵינּוֹן דְּמַזְנוּ בִּידֵייהוּ אוּ לְכָל אֵלוֹ שְׁמוּזְנִים בִּידֵיהֶם כְּלוֹמֵר שְׁאוּחֻזִּים בְּאַמָּה
 וּמוּצִיאִים זֶרַע לְבַטְלָה [מ]. אֵלֵין אֵינּוֹן דְּלֵא חֲמָאן אֲנַפֵּי שְׁכִינְתָּא

אור הרשב"י

מכניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך
 הוא. ט עובר על לא תנאף. י אין לו חלק
 לעולם הבא. יא עובר על לא יהיה ועל לא
 תשתחוה. יב כאילו משקר בשמא דקודשא
 בריך הוא. יג אין לו חלק באלקי ישראל. יד
 משקר בקשרא קדמאה. טו משקר בקודשא
 בריך הוא. טז עובר על לא תעשה לך פסל. יז

[מ] לגודל חומר איסור משחית זרעו נעתק
 מ"ש בספר שהרת הקודש (מבוא השער פרק
 ז) קיצור ותוכן הפגמים המבוארים במאמר
 פגם היסוד א כאילו מביא מבול לעולם. ב
 חייב מיתה. ג כאילו שופך דמים. ד כאילו
 עובד עבודה זרה. ה כאילו משקר באורייתא
 כולה. ו הוא בנידוי. ז נקרא מומר. ח אין

הלימוד היומי

בְּלֵל אלו הם אותם שאינם רואים פני שכינה כלל, אלא אם כן עשו תשובה עילאה.

וכיון שלא רואה פני השכינה בצאתו מן העולם מבאר עתה מה נעשה עם אותה נשמה

בעוה"ז ובעוה"ב **אֵלֶּא הָאֵי מְמַנָּא דְּבַסְטָר מְסַאבָּא דְּקַאמְרָן**

אור הרשב"י

טמאות. מו מסתלק ממנו השם הוי"ה ושד"י ושריא עליו שטן. מז יוצא ח"ו מכלל ישראל. מה אין לו חלק בבני מהימנותא. מט מסלק ממנו מורא שמים. נ נעשה קשה להשכינה. נא הקוץ של ד' מן אחד פורה, ונעשה אחר ואין יחודו יחוד. נב הד' קליפות טמאות שולטין עליו. נג מושגח בבחינת אהוריים. נד מוליד בנים רשעים. נה עיקר חיבוט הקבר בשביל זה. נו אי אפשר לו לברר הניצוצין הקדושים. נז לא יזכה לנאולה ולתחיית המתים ולאֵלף השביעי. נח נדון בצואה רותחת. נט כאילו אעקר כולא. ס נעשה מסטרא דנחש הקדמוני. סא מסתלק החיות שנותנין הנקודות בהאותיות. סב מתדבק בכורות נשברים אשר לא יכילו המים. סג גורם שלא נמשך ברכות להאי באר קדישא. סד גורם פרידו בהאי נביעו דשכינתא דאשתארת יבשה. סה גורם להרבות נביעו דסטרא אחרא. סז תפלתו אינה מתקבלת. סח אין יכול להתפלל כראוי. סח פונם ביסודות דחכמה בינה תפארת. סט מאותן הטפות נבראים קליפות כלב וקליפות הזויר. ע גורם מחדש שבירת הכלים. עא נסתם ממנו מעיינות חכמת התורה. עב מתדבקין בו כל מדות רעות.

מטמאים אותו בכל מיני טומאות. יח גורם שברית העליון ישתעבד לסטרא. יט מושכין ליה לגיהנם. כ נקרא רע. כא אינו זוכה לראות פני השכינה. כב אינו זוכה להכנס בפלטריין של מלך. כג אינו זוכה להתפקד בחלום טוב. כד גורם שהקדוש ברוך הוא יתפרש מישראל. כה גורם עצירת נשמים. כו הקדוש ברוך הוא נוקם על פגם ברית יותר מכל עבירות. כז נוקמין ממנו בחרב נוקמת נקם ברית. כח נעשה פגום בכל כללות גופו ונשמתו. כט ראוי למיתות משונות רחמנא ליצלן. ל משקין אותו כוס התרעלה. לא בזה מואם הקדוש ברוך הוא יותר מכל מיני עבירות. לב על ידי פגם זה אין קיום לשמים וארץ. לג מסלק כל מיני ברכות מן העולם. לד גורם שישלטו האומות בישראל. לה כל הצרות באים בשביל זה. לו גורם לעצמו גלות. לז עוקר נשמתו מרשות הקדושה להסטרא אחרא. לח גורם גלות השכינה. לט נאבד ממנו נשמתו הקדושה. מ מפקין ליה מכללא דאדם. מא אינו יוצא מגיהנם לעולם. מב זה הפגם קשה קמי קודשא בריך הוא יותר מכל עבירות. מג תשובתו קשה יותר מכל עבירות. מד נאבד ממנו הצלם אלקים. מה צורתו מתחלף בדמות בהמות וחיות

אלא זה הממונה שבצד הרע שאמרנו, נָפִיק בְּהֵוֹא זְמָנָא יוצא בעת ההיא, וְכַמָּה אֵינּוֹן אֶלְפָּה וְרַבְבֵּן עם כמה אלפים ורבבות מלאכי חבלה, כְּלָהּוּ מִתְּכַנְפֵי עַל הַהוּא בַר נֶשׁ כל אלו מתקבצים על זה האדם, וְמִסְאֲבֵי לִיָּה בְּהֵאֵי עֲלָמָא ומטמאים אותו בזה העולם. וְלִבְתָּר כִּד נִפְק נִשְׁמַתִּיה מִנִּיה מֵהֵאֵי עֲלָמָא ואח"כ כשיוצאת נשמתו ממנו ונפטר מהעוה"ז, הֵאֵי מְזָנָא וְכֹל אֵינּוֹן דְּעַמִּיָּה זה הממונה וכל אלו שעמו, מְסֻאֲבִין לִיָּה לְנִשְׁמַתִּיה מטמאים את נשמתו, וְאַחֲרֵין בְּהֵ ונאחזים בה, (וְאַסְתָּאבֵּת בְּהֵ) וְאַעִילוּ לָהּ לְאַתְדָּנָא בְּהֵ ומעלים אותה לפתח הראשון שהם שם להעניש אותה.

הפונם בזרעו גורם שהברית תשתעבד בס"א

וְאֵלִין אֶקְרוּן שְׁכֵבֵת זְרַע רוּת־חַת ומלאכי חבלה אלו נקראים שכבת זרע רותחת [מב]. דְּכְלָהּוּ רוּגְזִין מְסֻאֲבִין וכל הרוחות של רוגז וטומאה קִיִּימִין כְּלָהּוּ עַל דָּא עומדים כולם על ענין זה, בְּגִין דְּכְלָהּוּ קִיִּימִין כִּיּוֹן שְׂכוּלִם עוֹמְדִים וְשָׂרְאן עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ ושורים על האדם, בְּהֵהוּא זְמָנָא דְּאַרְתַּח גְּרַמִּיָּה באותו זמן שהרתיח עצמו, וְחָמִים לִיָּה לְתִיאֻבְתָּא דָּא וחימים עצמו לתאוה זו. וְכִדִּין נְטָלִין לִיָּה

[מב] כתב בספר ביאורי אגדות (אפיקי ים בהם דור המבול מסוד נהר דנור, עכ"ל. – מגילה דף ו ע"ב) וכו', והם רותחין שנדונו

הלימוד היום

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לְהֵיחֹלֶת תִּיאֻבְתָּא וְאִז לֹקָחִים לוֹ אוֹתָהּ הַתְּאוּהָ וְהַחֲמִימֹת. וְיִהְיֶה זֶרַע דְּאֵתוּשְׁד בְּאַרְעָא וְאֵת תְּקֻפוֹ בֵּיהּ וּמִתְחַזְקִים בּוֹ וְעַל יְדוֹ, וְנִטְלִי לֵיהּ וְלֹקָחִים אוֹתוֹ, וְסִלְקֵי לֵיהּ לְעֵילָא וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, וְנִרְמוּ דְבְרִית דָּא דִּישְׁתַּעְבַּד בְּסִטְרָא מִסְאֲבָא וְגוֹרְמִים שְׁבְרִית זֹו תִשְׁתַּעַבַּד בְּסִטְרָא אַחְרָא

הטמא. (דף רס"ד ע"א).

הפתח השני בו נידונים כל אותם שהשחיתו זרעם בבהמות או באיסורים המורים אחרים

פְּתַחַא תְּנִינָא הפתח השני מתוך ג' פתחים שבהיכל השני דנוק' דקלי', בֵּיהּ קִימָא מְמָנָא אַחְרָא בו עומד ממונה אחר, טְסִקִּיפָּה שְׁמִיָּה טְסִקִּיפָּה שְׁמוֹ, וְהֵאֵי אֵיהּ מְמָנָא וְזֶה הַמְּמוֹנָה הוּא מְמוֹנָה, עַל כָּל אֵינּוֹן דְּמַחְבְּלֵי אֶרְחֵייהּ עַל כָּל אוֹתָם שִׁמְשַׁחִּיתִים דְּרַכְסָא, וְדָלָא אוּשְׁדֵי זֶרַעַא עַל אֶרְעָא שְׁלֵא שְׁפַכוּ זֶרַעַם עַל הָאֶרֶץ כִּי אֵלוֹ נִידוּנִים בְּפַתַח הָרֵאשׁוֹן כְּדַלְעִיל, אֵלָא דְּאוּשְׁדֵי זֶרַעַא בְּבַעֲרֵי אֵלָא בְּאִסוּרֵין חֲמוּרֵין דְּאוּרֵיתָא אוֹ בְּאִסוּרֵים חֲמוּרֵים הָאִסוּרֵים

אור הרשב"י

בסקילה ולא חלק הכתוב בבהמה בין גדולה לקטנה שנאמר ובכל בהמה אפילו ביום לידתה (הבא עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה) כיון שהערה בה או שהערתה בו חייב. עכ"ל.

[מג] כתב הרמב"ם (הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה טז) הבא על הבהמה או שהביא בהמה עליו שניהן נסקלין שנאמר ובכל בהמה לא תתן שכבתך בין שרבעה או הביאה עליו ואחד בהמה ואחד חיה ועוף הכל

הלימוד היומי